

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljajo naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Nemci na Kranjskem.

Že nekaj let sem, posebno pa zadnji čas, odkar je volilna prenosna na dnevnem redu, uganjajo Kranjski Nemci velik „švindela“, in sicer take vrste, da se lahko imenuje sistematično varanje javnosti.

Nemci zahtevajo zase poseben mandat na Kranjskem. Že ta zahteva je nekaj gorostasnega. Po vladnem načrtu pride na Kranjskem en mandat na 48.000 prebivalcev. Na Kranjskem pa je vseh Nemcev komaj 25.000 in še ti ne prebivajo kompaktno, kajti vseh kompaktno na enem ozemlju bivajočih Kočevcev je le 15.000, drugi Nemci pa so raztreseni po celi deželi. Ali naj se da Kočevcem poseben mandat? To bi bila lepa pravica, da bi imelo šele 48.000 Slovencev en mandat, med tem ko bi imelo že 15.000 Kočevcev en mandat. To bi pomenilo, da bi imel vsak Kočevar trikrat toliko pravic, kakor vsak Slovenec, da je vsak kočevski glas trikrat toliko vreden, kakor vsak slovenski glas.

Tallayrand je svoje dni rekel: Z bajoneti se da vse narediti, samo na njih sedeti ni mogoče. To velja tudi za volilno geometrijo. S „spretno“ volilno geometrijo se da to in ono napraviti, ali da bi bilo 15.000 toliko kot 48.000 vendar ne. Na Kranjskem tudi z najrafiniranejšo volilno geometrijo ni mogoče ustvariti volilnega okraja, kjer bi imeli Nemci svoj poseben mandat in ki bi bil vsaj približno tako obljuden, da bi ne bil v obraz principu o enaki volilni pravici. Tudi s proporcionalnim sistemom se tu ne da ničesar doseči, zakaj če bi se ta sistem uvedel — dosledno bi se moral potem uvesti tudi za Celjsko mestno skupino in za mesto Trst — bi Nemci vendar ne mogli dobiti svojega zastopnika.

Nemci se dobro zavedajo, da jim po številu prebivalstva ne gre noben mandat na Kranjskem in zato skušajo veljavo nemškega prebivalstva povečati na umeten način, češ, da je

nemštvo na Kranjskem sicer maloštevilno, da pa je eminenten kulturni faktor in da plačuje ogromno množino davkov, več celo kakor vse slovensko prebivalstvo. V tej trditvi tiči tisti gorostasni „švindela“, ki smo ga omenili v začetku teh vrst.

O nemški kulturi na Kranjskem bi se dalo marsikaj zanimivega povedati. Da stojimo pod vplivom nemške kulture, je čisto naravno, saj nimamo niti svojih srednjih šol, kaj šele svoje univerze. Ali, da bi bilo kranjsko nemštvo kulturni faktor, da bi kranjsko nemštvo razširjalo kulturo, to je blazna trditev. Kranjsko nemštvo je v omiki in v kulturi daleč zaostalo za kranjskim slovenstvom. Nemški narod ima velikansko kulturo, toda kranjsko nemško ne ve o njej skoro nič. Ali so mar Kočevski krošnjari, nemški trgovci in uradniki kulturni faktor? Kje pa so sadovi kulturnega delovanja kranjskega nemštva. Kraljestvo človeku, ki nam pokaže le najmanjši sad kulturnega delovanja kranjskega nemštva. V kulturnem oziru je kranjsko nemštvo sterilno, kakor kraški kamen; vse svoje moči vporablja izključno v zbiranje denarja, v eksploatiranje dežele in prebivalstva v lastni prid. Da je to mogoče, tega smo mi sami krivi, ali da je res tako, tega ne more nihče tajiti.

Še večji „švindela“ se uganja s trditvijo, da plačujejo Nemci veliko večino davkov na Kranjskem. To je direktna in prav nesramna izmišljotina. Le pogledimo si četudi samo površno razmere. Največji davkoplačevalci so povsod industrijanci in trgovci. Industrije imamo na Kranjskem tako malo, da se je naravnost zjokati. Večina te veleindustrije je sicer res v nemških rokah, dasi počasi tudi Slovenci napredujemo, ali kar plačuje nemška veleindustrija davkov, to kar izgine v primeri z davki, ki jih plačujejo slovenski srednji in mali obrtniki. Trgovina je skoro že vsa v slovenskih rokah. Izven Ljubljane sploh ni nemških trgovcev, ljubljanska nemška trgovina

pa nazaduje in je le naša krivda, da sploh eksistira, kajti če bi se le količjak ganili, bi lahko nemškim trgovcem vrat zavili. Kakor plačujejo slovenski trgovci in obrtniki gotovo stokrat več davkov, kakor nemški, tako plačujejo tudi slovenski zemljiški in hišni posestniki stokrat več davkov, kakor nemški. Nemci se opirajo pri svojem dokazovanju na to, da je veleposestvo nemško. Pri tem seveda prezirajo vse, kar govori proti njim. Pred vsem prezirajo dejstvo, da je poleg privilegiranih veleposestnikov trikrat toliko neprivilegiranih, ki so skoro vsi Slovenci. Ko bi vsi zemljiški posestniki, ki plačujejo 200 kron direktnega davka, imeli volilno pravico, bi se takoj pokazalo, kaka fikcija je nemško veleposestvo na Kranjskem. A tudi to je švindela, da je veleposestvo na Kranjskem nemško. Vseh veleposestnikov — namreč privilegiranih — je kakih 80. Med njimi je kakih 35 Slovencev in 45 Nemcev. Razloček je torej le še majhen in če bi se kak denarni zavod zavzel s primernimi kapitalijami za stvar, bi lahko Slovenci imeli prihodnji teden večino v tej kuriji.

Take so dejanske razmere. Iz tega se razvidi kako predrzen švindela uganjajo Nemci, ko poskušajo, ker jih je po številu premalo, umetno povzdigniti svojo veljavo s tem, da se izdajajo za kulturni faktor in za plačevalca večine vseh davkov.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 21. junija. Skupni finančni minister baron Burian je v proračunskem odseku odgovarjal na kritike o upravi Bosne in Hercegovine. Povedal je, da uprava že izdeluje novi tiskovni zakon. Nadalje se hoče pospeševati politični razvoj prebivalstva s pavšaliranjem desetine, z uvedbo pravoslavnega cerkvenega statuta, z ločitvijo okrajnih sodišč od okrajnih uradov (glavarstev), z odpravo časniškega kolka itd. Tudi ljudsko zastopstvo se pravočasno ne odtegne Bosniji, toda vse

korakoma ne skokoma. Svobodno izražanje misli je že sedaj v Bosni mogoče in ni res, da bi se ne poslušale želje prebivalstva. Prebivalstvo se že priteguje k javnemu sodelovanju, tako pri razpravi o davčnih, verskih in šolskih vprašanjih. Pred vsem je potrebno, da vstopi v upravo čim več domačinov, ki naj delujejo v blagor in korist dežele. — Poročevalec dr. Šusteršič je konstatiral z zadovoljstvom, da so se vsi skupni ministri odločno izrekli za železniško zvezo z Dalmacijo. Zahteval je, naj se ustanovi parlamentarno zastopstvo za Bosno in Hercegovino, potem ministru ne bo treba tožiti, da nezrela mladina kritikuje upravo. — Okupacijski kredit se je nato sprejel.

Ogrska delegacija.

Dunaj, 21. junija. V razpravi sta proračun za skupno finančno ministristvo in kredit za Bosno in Hercegovino. Poročevalec Hoitsy je izjavil, da proračun dokazuje, da skrbi vlada za prebivalstvo Bosne in Hercegovine očetovsko, ker ji nalaga čim manj bremen. Vkljub požrtvovalnosti pa ima Avstrija malo prijateljev v Bosni, ker Avstrija daje bosanskemu prebivalstvu vse, le pravice svobode ne. Nato je začel govoriti Burian.

Gosposka zbornica.

Dunaj, 21. junija. Prihodnja plenarna seja gosposke zbornice bo dne 30. t. m. Na dnevi red pride proračunski provizorij, zakon o vojaških taksah in še nekatere nujne predloge, ki jih dožene do takrat poslanska zbornica. Tudi se izvrše nekatere dopolnilne volitve.

Volilna reforma.

Dunaj, 21. junija. Danes zvečer so imeli vsi nemški poslanci iz Štajerske brez razlike strank konferenco z namenom, da doženejo kompromis o razdelitvi volilnih okrajev na Štajerskem. Sporazumljen je se je tudi res doseglo. Sklenili so nam-

reč, da ne zahtevajo pomnožitve mandatov, temuč puste veljati vladno predlogo z 28 mandati. Pač pa so spremenili vladni načrt glede razdelitve volilnih okrajev tako, da lahko vse nemške stranke glasujejo za načrt (ako bi ne imeli tudi Slovenci in Slovani sploh besede). Nemški poslanci so prepričani, da se vsled sporazumljenja v jutrišnji seji konča debata o Štajerski.

Parlamentarne počitnice.

Dunaj, 21. junija. V parlamentarnih krogih delajo na to, da nastopijo z dnem 14. julija počitnice. Ker pa ni verjetno, da bi do tedaj odsek dognal volilno reformo, zahtevati hočejo prijatelji volilne reforme, naj zbornica proglasi volilni odsek v permancenci ker le tako je mogoče, da se do jesenskega zasedanja volilna reforma dovrši ter pride takoj pred zbornico. Obrtna novela se še ta teden ne konča, temuč bo izpolnila še dve do tri seje prihodnjega tedna, nakar se proračunski provizorij in pooblastilni zakon rešita najbrže potem nujnega predloga. V začetku julija pride na vrsto predlog o podražavljenju severne železnice, nato pa trgovinska pogodba s Švico in nekatere druge nujne predloge. Prihodnji teden se tudi vrši konferenca klubovih načelnikov, ki bodo določili definitivni program do počitnic.

Nemadžarske narodnosti na Ogrskem.

Budapešta, 21. junija. Klub nemadžarskih poslancev bo imel jutri svojo konferenco, da se posvetuje o stališču, ki ga zavzema v adresni debati in o posebni adresi, ki jo predlože narodnosti zase.

Nemčija in Srbija.

Berolin, 21. junija. Sedaj, ko se je doseglo med Anglijo in Srbijo popolno sporazumljenje glede diplomatičnega zastopstva, začela je delati Nemčija Srbiji ovire. Srbska vlada je hotela za poslanika v Berlinu ime-

LISTEK.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Pri teh besedah je planil Luka na zveženj in ga potegnil v bližino luči, potem pa z radostnim obrazom ogledoval ogromne kose prekajenega in pečenega mesa ter velike čutare vina.

Stari Zlatopoljec je prvi segel po jedi in njegovemu zgledu so sledili vsi drugi, samo ne Krištof, ki so ga dogodki te noči tako prevzeli, da sta se mu jed in pijača studila. Sedel je v kot na kamen in razmišljal, kako bi se maščeval nad sovražnikom svojega očeta. Čutil je, da ne bo imel niti trenotek miru, dokler ne izvrši tega maščevanja, dokler ga ne izvrši tako kruto, tako strašno, da bi se ta osveta ohranila v ljudskem spominu cela stoletja.

Komaj je bil Luka za največjo silo utešil svojo lakoto in pogasil svojo čeznaravno žejo, že mu ni več dala njegova nagajivost miru. Še

emakaje se je obrnil do Krvosrdnega spremljevalca in rekel:

„Povejte mi vendar, prijatelj, kateri zlodej Vam je pa tako natančno in dobro iztaknil oko? Jaz sem skušen človek, bil sem daleč po svetu in sem zato na prvi pogled spoznal, da tega ni storil niti meč, niti pšica, niti slučajni udarec kake veje.“

„Prav pravite,“ je počasi pritrdil mož z iztaknjenim očesom. „Izvršil je to delo izkušen rabelj, in sicer z razbeljenim nožem.“

„E — to je bilo pa hudo! Jaz si kaj takega nikakor ne želim. S čim ste se pa pregrešili, da Vas je zadela taka kazen? Nekaj posebnega je že moralo biti. Najbrž ste morda preveč natančno pogledali kako tujo ženo? Da, da, možki so v tem oziru vsi vražji. Čisto nič se ne drže svetopisemske zapovedi, da moramo ljubiti svojega bližnjega in mu privoščiti vse to, kar privoščimo sami sebi.“

„Bog Vam ohrani Vaš veseli smeh in Vašo dobrovoljnost,“ je resnobno rekel mož z iztaknjenim očesom. „A da me ne bodete imeli na sumu, da gledam za tujimi ženami,

Vam povem, da mi je iztaknil oko rabelj Nikolaja Kolovškega. Zgodilo se je to pri obleganju gradu Črnelo. Vitez Pyrs s Črnela je srečno pobegnil iz gradu, a Nikolaj je ujel dvajset njegovih mož in med njimi tudi mene. Mi smo postali njegove žrtve. Razpostavili so nas v eno vrsto in vpričo Nikolaja Kolovškega ter prelata Orsana, zastopnika oglejskega patrijarha, je rabelj devetnajstim možem z razbeljenim nožem izžgal obe oči. Ko je prišel de mene, je zaklical Nikolaj Kolovski: „Stoj, rabelj! Teh devetnajst oslepljenih mož mora vendar imeti vodnika, ki jih pripelje nazaj do viteza Pyrsa. Iztakni temu zadnjemu možu samo eno oko.“ Zgodilo se je tako, kakor je ukazal Nikolaj Kolovski. Iztaknili so mi samo eno oko, potem pa so vseh devetnajst popolnoma oslepljenih mož privezali drugega ob drugega in jaz sem jih moral odpeljati za vrh, kakor se vodijo mule na semenj.“

Trepetaje srda je poslušal Krištof to povest moža z iztaknjenim očesom.

„In kam ste peljali te ljudi?“ je vprašal, ko je končal pripovedovalec.

„Peljal sem jih do Kamnika. A ker nas niso pustili v mesto, smo se razkropili. Kaj naj tudi počnem z devetnajstim slepci? Eni tavajo zdaj kot berači po svetu, drugi so pomrli lakote ali obupanja. Med oslepljenci so bili trije plemenitaši, ostali pa meščanski spokorniki iz Ljubljane in iz Kamnika.“

„A kaj je vzrok tej vojni, kaj je vzrok temu strašnemu divjanju?“

„Oglejski patrijarh je ukazal zatreti spokornike. V Ljubljani so to kmalu izvršili. Toda zgodilo se je to nekoliko prepozno, kajti odpor proti izprideni in lakomni duhovščini, ki ljudstvo zatira in dere, se je bil že razširil malone po celi deželi, zlasti pa v Kamniku in bližnjih krajih. Tedaj je oglejski patrijarh pooblastil Nikolaja Kolovškega, da spokori Kamnik in muči spokornike po celi njegovi okolici. Nikolaja spremlja prelat Orsano, ki dobiva deseti del vsega plena. To je menda vzrok, da Orsano in Nikolaj Kolovski tako strašno divjata. V Moravčah sta dala obesiti dvajset mož in obglaviti njihove žene. V Mengšu sta divjala še huje in gorje Kamniku, če se jih ne ubrani.“

„Kaj, tudi v Mengšu sta bila?“ je skoro prestrašen zavpil Luka. „Slišite, to pa mene zanima, to mi morate natančno povedati.“ Koj nato pa je Luka umolknil, prav kakor bi bil s svojim vprašanjem nekaj izdal, kar bi bil rad ohranil zase. Vsi navzočni so imeli toliko drugih misli, da ni nihče zapazil Lukovega zanimanja za usodo Mengša, najmanj Krištof Zlatopoljec, ki bi se bil gotovo močno začudil, da se Luka zanima za Mengeš, dasi je vedno trdil, da ni bil še nikdar na Kranjskem. Toda Krištof je bil preslišal Lukove besede. Čim je mož z iztaknjenim očesom končal, se je Krištof obrnil do Krvosrda in ga vprašal, je-li to resnica, kar je povedal njegov spremljevalec.

„Vse je resnica in še premalo je povedal. Nikolaj Kolovski je najbrezsrčnejši morilec in ropar, kar jih zemlja nosi. Obljubil je, da zatve spokornike na Kranjskem, samo da sta mu oglejski patrijarh in kranjski mejni grof dala v to potrebno pooblastilo. Zdaj so mu spokorniki samo še pretveza za vojno, pravi namen pa je, nagrajati kar mogoče mnogo plena.“ (Dalje prih.)

novati sorodnika kralja Petra in njegovega bivšega privatnega tajnika Nenadovića. Nemški cesar pa je obvestil srbsko vladjo, naj tega ne stori, ker cesar Viljem zavzema isto stališče, kakor kralj Edvard, ter smatra, da Nenadović pripada pravzaprav k zarotnikom, ako tudi je bil za časa belgrajske drame v inozemstvu. To nasprotovanje pa je očitna nagajivost in javno izsiljevanje, ker hoče nemška vlada na ta način Srbijo prisiliti, da bi si naročila svoje topove v Nemčiji.

Ruska državna duma.

Petrograd, 21. junija. Duma nadaljuje debato o enakopravnosti vseh državljanov. Večina govornikov je govorila v prilog ženskim in židovskim pravicam. Posl. Aladin je zahteval odpravo plemiških privilegijev, češ, ruski narod pozna le kmetie in delavce. Potem je minister notranjih zadev Stolypin odgovorjal na interpelacije zaradi policijskega nasilstva začasa revolucije. Minister je priznal, da je policijska uprava zakrivila v nekaterih slučajih nezakonitosti, vendar ljubijo vsi funkcionarji domovino. Za časa nemirov je bilo 288 javnih funkcionarjev ubitih in 388 ranjenih. (Žvižganje in smeh ter klici: „To je malo!“) Minister je zaključil svoj govor z izjavo, da bo vlada postopala kakor straža, ki ne more zavreči stare puške, dokler nima nove.

Na dvoru zbrcuje med tem časom ministrski svet, da določi o usodi ministrstva. Najbrže ostane še Goremykin na krmilu, ker noče nihče prevzeti ministrstva, koalicijskemu ministrstvu pa car ni naklonjen. Na tej konferenci se je car odločno izjavil proti odgoditvi dume in proti vojaški diktaturi, kar namreč želi dvorna stranka. Car je namreč izrečno izrazil željo, naj bi duma svoje delo nemoteno nadaljevala.

Vojaški pulti na Ruskem.

Varšava, 21. junija. V Kronštatu hudo vre med mornarji, delavci in topničarji. Bati se je, da se ponove revolucijski izgredi, kakršni so bili meseca oktobra l. l. Prebivalci beže iz mesta prihaja pa čim dalje več vojaštva iz Petrograda in Moskve. Včeraj se je iz Kronštata ves dan slišalo streljanje, oglašali so se tudi topovi. Matrozi se zbirajo v velikih gručah na ulicah ter zborujejo. — V Mihajlovu so se uporni vojniki polastili tri topove proti mestu ter groze streljati, ako se ne izpuste zaprti vojniki.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. junija.

— **Logična posledica „Slovenčevega“ uvodnika.** „Slovenec“ zmanjkuje sape. V svojem „logičnem“ uvodniku z dne 21. junija 1906, št. 140, napada tudi šolske voditelja Gabrška in Dimnika, češ, dovolila sta šolarjem, da so bili bakljenosci pri politični demonstraciji povodom desetletnice županovanja Iv. Hribarja. Da je bilo to slavje politična demonstracija, pričajo govori, govorjeni na tej slavnosti. Torej: o. kr. dež. šolski svet disciplinuj imenovana dva voditelja. — — — Sklep: Govori škofa Bonaventure, govorniki po vseh cerkvah povodom škofovih vizitacij, so čisto politični; v teh govorih se dela prav ameriška reklama za bankerotno klerikalno stranko. — Ker imajo pa razni šolski voditelji širom slovenske zemlje staro navado, da poveljujejo na čelu šolske mladine škofove politične demonstracije, jim prav blagohotno svetujemo, da opuste te populične sprehode, ker inace pridejo lahko v disciplinarno preiskavo.

— **Posnemanja vredno.** Kakor je „Slovenec“ naznanil strmečemu svetu, je c. kr. mestni šolski svet sklenil, opustiti „šolarske maše“. — Posnemanja vredno!

— **Koroški Slovenci** se udeležijo kresne veselice ljubljanskega „Sokola“ v večjem številu. Ž njimi pride pevsko društvo „Rožica“ iz St. Jakoba korporativno. Zlasti je upati, da bo udeležba s strani kmetijskih mladeni-

čev dokajšnja. Na ljubljanskem kolo-dvoru jih slovesno vzprejme ljubljanski „Sokol“ in ljubljanska pevška društva. Z društveno godbo na čelu se poda sprevod pred vsem po Dunajski cesti, Sodnijskih ulicah, Miklošičevi cesti do Prešernovega spomenika in od tod po Prešernovih ulicah na slavnostni prostor. Hišne posetnice ob teh ulicah prosimo, da okrase svoje hiše z zastavami. Velikega pomena bode, ako se Koroškim Slovenem Ljubljana predstavi kot središče Slovenije, kot njih prva in glavna zaščitnica. Zato pozivljamo Ljubljance, da store svojo dolžnost!

— **Volilci III. razreda v Idriji** se opozarjajo, da je v volilnih izkaznicah, ki se dostavijo volilecem za občinsko volitev, označen čas, kdaj pride volilec na vrsto pri čitanju volilnega imenika. Da se volilci izognejo neprijetnemu čakanju, je v njihovem lastnem interesu, da pridejo točno ob določeni uri na volišče.

— **Za mandat IV. kurije po rajnkem vitezu Berksu** — kmet. volilni okraj Celje — se potegujejo: Jak. Pukl, translator itd. itd. na Dunaju; ponikviški kmet Zdolšek; finančni uradnik dr. Povalej, prof. dr. theol. Anton Medved, prof. dr. A. Vrstošek, dež. sod. svetnik dr. Vovšek; vsi štirje v Mariboru; Miha Vošnjak, umir. inženier in bivši večletni poslanec, sedaj v Gorici, ter dr. Karel Glaser, umir. profesor, sedaj vodja zasebne gimnazije v Ogrskem Hradištu na Moravskem. Torej celih 8 kandidatov do — danes! — Radovedni smo, komu izmed teh bode „Slovenec“ natvezil največ rušenja sloge in izdajstva domovine?!

— **Imenovanje.** Evidenčni eleve g. Roman Doleczek je imenovan za geometra v Mariboru.

— **Iz davčne službe na Štajerskem.** Začasni davčni pristavi so postali davčni praktikanti: Ludvik Pluhar, Simon Führer, Anton Paradiž, Metod Vodopivec, Karel Jazbec, Anton Uršič, Anton Kunej, Jakob Arnuš in Maks. Merčun.

— **Občinskemu svetu na čast** je priredil včeraj g. župan v hotelu „Ilirija“ obed, ki so se ga udeležili vsi občinski svetniki razen onih, ki so bili po nujnih poslih zadržani. Med obedom je svirala polnoštevila „Društvena godba“. Vrsto napitnic je otvoril g. župan Ivan Hribar. V svojem govoru je naglašal, da se je složenemu in požrtvovalnemu delovanju občinskega sveta v prvi vrsti zahvaliti, da je v zadnjem desetletju Ljubljana v vsakem oziru tako lepo napredovala. Bili so težki časi, doba, ki je zahtevala dosti dela in mnogo žrtev. V teh težkih časih je pa bil občinski svet vsekar na svojem mestu ter v polni meri vršil svoje dolžnosti. Složenemu delovanju v občinskem svetu je pripisovati zaslug, da se je Ljubljana dvignila iz razvalin in se zbudila k novemu življenju. Krasni razvoj in vsestranski napredek bele Ljubljane, zaslug naprednega obč. sveta, je seveda izzval v gotovih krogih srd in zavist, ta jeza in nevoščljivost se je javljala v brezstidnih napadih v gotovem časopisu, ki so bili v zadnjem času v prvi vrsti naperjeni proti njegovi osebi. Ti zlobni napadi pa ga ni malo ne vznemirjajo, saj so dokaz za to, da se nahaja na pravi poti. Župan je napil občinskemu svetu, mestnemu uradništvu, predvsem ravnatelju Vonce in poštenemu časopisu, ki ga je podpiralo v njegovem javnem delovanju. V imenu ožjega odbora, ki je priredil slavnost povodom županove desetletnice, je govoril g. nadsvetnik Svetek, ki je napil onim društvom, ki so sodelovala pri slavnosti. Magistratni ravnatelj g. Vončina se je zahvaljeval za izraženo priznanje in nazdravil županu kot iskrenemu prijatelju mestnega uradništva. G. obč. svetnik Franchetti, ki je reagiral na „Slovenčeve“ napade na ljubljanske napredne obrtnike, in Turk sta nazdravila g. županu v imenu naprednih obrtnikov. G. ravnatelj Senekovič je napil dr. Tavčarju. G. dr. K. Triller je v svojem govoru naglašal, da je slavnost, prirejena na čast g. županu, pokazala, da je Ljubljana v pretežni večini in naprednem taboru. Da se je to pri tej priliki tako jasno izkazalo, to srda naše nasprotnike; zato napadajo predvsem župana z leve in desne. Toda ti podli napadi puste vsakogar hladnokrvnega in silijo k zaničevanju onih, ki se ne

sramujejo, se posluževati tako brezstidnega orožja. Dr. Triller je končal svoj govor z vzklikom: „Bog živi tisto solidarnost, ki je rodila župana Hribarja in ki ga bo držala na županskem stolu.“ Občinski svetnik g. Kejžar je nazdravil županu kot zastopnik slovenskega uradništva. G. dr. Tavčar je slavil solidarnost, ki je vladala v občinskem svetu ves čas Hribarjevega županovanja, naglašal, da je načelnostvo ljubljanskega mesta v najboljših rokah ter izrekel nado, da bo g. župan ostal najmanj še 15 let na svojem mestu, da bo lahko slaviti 25letnico svojega županovanja. Ravnatelj g. Šubic in gosp. Predovič sta napila podžupanu vitezu Bleiweis. Nato je g. župan med splošnim pritrdjevanjem predlagal, naj se v znak v občinskem svetu vladajoče sloge občinski svetniki v bodoče, kakor je to pri „Sokolu“ navada, prijateljski tičejo. G. občinski svetnik pl. Trnkoczy je reagiral na napade v „Grazer Tagblattu“, „Tagesposti“ in „Slovenec“ ter povdarjal, da vsi pošteni Nemci in klerikanci brez izjeme odkrito priznavajo, da ima Ljubljana izvrstnega župana. Končno je nazdravil g. županu še gosp. Velkovrh kot najstarejši občinski odbornik. — Pripomnimo, da je banket izvrstno in okusno aranžiral g. hotelir Novak, za kar mu gre vsa pohvala in priznanje.

— **Na veliko kresno slavnost, na dirkališče k velikim ljudskim slavnostim!** To je geslo, to deviza za nedeljo popoldne. Vsak rodoljub, vsak narodnjak se udeleži velike kresne slavnosti v prid koroškemu bratstvu, ki bijejo obupen boj proti nemški premoči. Vseposlošno na Kranjskem in po izvenkranjskih slovenskih krajih se je živahno odobral sklep ljubljanskega Sokola, da kresno nedeljo priredi veliko narodno slavnost v korist koroških Slovencev. Stori tedaj v nedeljo vsak zaveden Slovenec svojo rodoljubno dolžnost in ne manjkaj pri tem narodnem slavlju! Veselica se vrši v velikem slogu v znamenju ognja, kresnim dnevom primerno. Pričetek ob 4. popoldne, vstopnina 50 vinarjev. Za slavnost se je določil zanimiv in res originalen spored. Predvsem velika javna telovadba štirih najmočnejših sokolskih društev: celjskega, ljubljanskega, kranjskega, šišenskega Sokola. Izvajale se bodo proste vaje, za vseokolski zlet v Zagrebu določene, nato orodna telovadba z enkratno menjavo orodja, skupine ne bradlji. Na večer nastopi 200 Sokolov v rajalnih vajah z lampijoni in gorečimi kiji. Na slavnosti bode pelo pet ljubljanskih pevskih društev in Žirovniki zbor iz St. Vida. Koncertirala bode „Društvena godba“ sredi med paviljoni. Na plesišču bode igrala narodna godba. Dva vrtljaka že čakata, da vzameta v naročje tisto mlado in staro, ki ga rado vrti. Ko se vleže mrak na Ljubljano, dolgo vas, zapali se po staroslavem slovenskem običaju velikansk kres, zažarele bodo rakete in svital diven umetalen ogenj. Pravo veselje mlade poletne noči mora zavladati. Za telesne potrebe je obilno skrbjeno. Štirinajst paviljonov ima nalogo, da zadosti vsem zahtevam udeležnikov. Na prodaj bodo vina iz Zajčeve, Lenčeto, Juvancičeve, deželne kleti, asti spumante firme Kavčič, zlata bakarska vodica gospoda Krvariča, francoski šampanjec iz kleti g. Rohrmanna; Auerjevo in Delniško pivo. Kuhalo se bode golaž a la kres, klobasice, pekli bodo jance. Bogato založen srečolov bode vabil z neobranljivo silo. Na prodaj bodo cvetke, cigare, originalne kresne razglednice. In nikjer pretiranih cen! V nedeljo torej vsi na dirkališče! Na zdar!

— **Pri kresni veselici ljubljanskega „Sokola“**, ki se vrši v nedeljo v prid koroškim Slovencev, nastopi vseh pet ljubljanskih pevskih društev: pevski zbor „Glasbene Matice“, „Ljubljana“, „Ljubljanski Zvon“, „Merkur“ in „Slavec“. Vsako društvo zapoje zase en zbor, in sicer zapoje „Ljubljana“ Volaričev: „Slovenski svet ti si krasan“, „Ljubljanski Zvon“ V. Novakov: „Gorski kraj“ s tenor solom; druga društva še niso določila svojih točk. Kakor čujemo, namerava „Glasbena Matica“ nastopiti z mešanim zborom. Vseh pet društev — okoli 140 pevcev — bode pelo pod vodstvom „Zveznega“ pevovodje, gosp. koncertnega vodje M. Hubada, veličastna zbora: Bendlov: „Svojik svojim“ in Hajdrihovo: „Hercegovsko“. Petje se prične po rajalnih vajah, okoli 9 ure. Pelo se bode na plesišču. Znak za skupen nastop gospodov pevcev vseh društev je začetek pesmi „Od Urala do Triglava“, ki se zatrobi z rogom. Na ta poziv naj se g. pevci zbero na plesišču. — Slavno obkinitvo se vljudno naproša, da bi se blagovolilo vzdržati med petjem vsakega hrupa, upitja ali preglasnega govorjenja, ker sicer petje ne pride do veljave.

— **Kresna veselica.** Častite gospe in cenjene gospodične, ki sodelujejo pri kresni veselici, se uljudno naprosijo, da se izvolijo jutri, v soboto, ob 6. uri zvečer sniti na dirka-

lišču, kjer se vsaki skupini odloči paviljon oziroma prostor. Odbor.

— **Slovenski umetniki!** Vsi slikarji in kiparji, ki se mislite udeležiti II. jugoslovanske razstave v Sofiji, ste vabljeni, da pridete v soboto zvečer ob 8. uri gotovo v lastnem interesu na generalni sestanek v areno „Narodnega doma“. Iz Sofije smo dobili važna pisma, opravičnik, razstavniki red in načrt razstavljenih prostorov. Na vse to nam je zavzeti in zagovarjati svoje stališče. Po sestanku je kresna noč!

— **Izlet v Opatijo-Volosko.** Za ta izlet pevskega društva „Slavec“ narašča zanimanje od dneva do dneva. V Opatiji in Voloski se je ustanovil poseben centralni odbor z županom g. Jilij Miranom na čelu, kateri se je razdelil v razne odseke in katerih skrb bode vse potrebno ukreniti glede sprejema, skupnega obeda, stanovanj, zabave in izletov. V tem odboru so zastopana vsa tamkajšna narodna društva, na dan izleta popoldne pa se pripelje s posebnim parobrodom z Reke v Opatijo radniško društvo „Sloga“, katero bode prisostovalo tudi pri veliki ljudski veselici in koncertu na obširnih Lavu tenisovih prostorih v Opatiji, katerega izvaja nad 50 pevcev broječi zbor „Slavca“, v skupnih zborih pa nastopijo vsa pevška društva skupaj. Cela narodna slavnost prirejena povodom izleta pa bode imela znak prisrčnega hrvatsko-slovenskega pobratimstva, vsaj so ravno v teh okrajih Hrvatje neustrani čuvarji našega slovenskega Primorja, zato je nas Slovencev dolžnost, da pokažemo z dejanjem, da se zavedamo tega pobratimstva in jim poneseemo v kar največjem številu izletnikov svoje srčne slovenske pozdrave, saj nam tako ugodna prilika kot sedaj, ne bode kmalo dana.

— **Posebni vlak v Opatijo.** Povodom narodne slavnosti v Voloski-Opatiji ob priliki izleta slov. delavskega pevškega društva „Slavec“ vozil bode na praznik sv. Petra in Pavla, dne 29. junija 1906 posebni vlak iz Ljubljane v Opatijo in nazaj, katerega se lahko vsakdo posluži, tudi nedruštveniki. Cena vožnji tja in nazaj, III. razred 5 K, II. razred 9 K. Odhod iz Ljubljane ob 4:30 uri zjutraj. Prihod v Opatijo ob 8:30 uri popoldne. Odhod iz Opatije (sobota) 2:00 ponoči. Prihod v Ljubljano ob 6:00 uri zjutraj. Ta posebni vlak je jako pripraven tudi za one udeležnike, ki nameravajo poleteti na Reko in Trsat, ker odhaja brzovlak ob 9:23 uri na Reko in stane vožnja 1 K 10 vin. V Opatiji pa odhajajo in prihajajo parobrodi vsako uro, ter stane vožnja po morju na Reko, Trsat, Sušak itd. le 50 vin. Vozne listke za posebni vlak, kakor tudi druga pojasnila, dobiti je vsak dan v trgovini g. J. Bahoveca na sv. Petra cesti in pri g. M. Oblaku v Vegovih ulicah št. 12, v nedeljo pa tudi v trafiki g. Šešarka v Selenburgovih ulicah. Tu se sprejemajo tudi oglasila za skupen obed. Ker je število udeležencev vlaka določeno, se bode moglo v prvi vrsti ozirati le na dotične, ki si do vštete nedelje, dne 24. junija, v zgoraj imenovanih trgovinah zagotove vozne listke. Slovenci! Pohitimo v kar največjem številu v krasno hrvatsko Primorje, ondi nas pričakujejo z velikim veseljem in srčno navdušenostjo. Izlet se vrši in posebni vlak vozi ob vsakem vremenu.

— **Odbor „Glasbene Matice“** nas je naprosil, da priobčimo v ponovitev naslednji razpis častne nagrade. V povišanje hrvatsko-slovenske kulturne vzajemnosti na glasbenem polju razpisuje „Glasbena Matica“ v Ljubljani vsoto 100 K (čisti prebitek prekrasnega hrvatskega koncerta v Ljubljani, katerega je priredilo hrvatsko pevsko društvo „Kolo“ dne 11. novembra 1905) kot častno nagrado za novo, dobro, hrvatsko ali slovensko, izvirno, še ne objavljeno skladbo, možki ali mešan zbor koncertne vrednosti brez vsakršnega instrumentalnega spremljevanja (a capella) v hrvatskem ali slovenskem jeziku. Partiture skladb, katere tekmujejo za razpisano nagrado, naj se pošljajo „Glasbeni Matici“ v Ljubljani ali upravnemu odboru hrvatskega pevškega društva „Kolo“ v Zagrebu v zaprtem kuvertu z motom, pripisanem na partituri brez skladateljevega imena do 1. septembra 1906. Ime skladateljevo naj bo zapisano le v zaprtem, skladbi priloženem pismu, na čigar kuvertu je isti od skladatelja izbrani moto zapisan. Došle skladbe bo ocenjevala v ta namen sestavljena jury hrvatskih in slovenskih glasbenih strokovnjakov. Jury sestavila vzajemno društvo „Kolo“ in „Glasbena Matica“ v Ljubljani. „Glasbena Matica“ bo oni zbor (skladbo), kateri jury prisodi nagrado, v tisku izdala. Da se osigura absolutna nepristranost presojevalcev in odstrani vsak možni predsodek ali eventualni vpliv vsled znane pisave skladateljeve, se želi, da gospodje skladatelji ne pošiljajo lastnorčno pisanih partitur.

— **Shod slovenskih časnikarjev** bo letos dne 8. in 9. septembra v Ogrskem Hradištu na Moravskem.

— **Župniku Vrhovniku** priredita jutri večer podoknice slovenski tamburaški klub „Triglav“ in pevsko društvo „Ljubljana“.

— **Velik kres** bo jutri na Drenikovem vrhu. Preskrbljeno je za najtočnejšo postrežbo in za dobro jed in pijačo.

— **Olepševalno društvo v Rožni dolini** zažge jutri zvečer na ondotnem travniku velik kres z umetnim ognjem.

— **Prostovoljno gasilno društvo Vič-Glince** priredi v nedeljo 15. julija veliko vrtno veselico na vrtu g. J. Trauna na Glincah v prid gasilnemu orodju, na kar se vsa bližnja bratska društva opozarjajo. Spored se pravočasno objavi.

— **Talijo za rešitev življenja** v znesku po 52 K 50 v je vlada priznala Josipu Severu in Ivanu Snoju v Tacnu, ker sta rešila Franca Makoleta iz Hradeckega vasi, da ni vtonil.

— **Radovljiska podružnica slovenskega planinskega društva** priredi dne 29. rožnika t. l. izlet čez Stalež na Babji zob. Izletniki iz Radovljice odhajajo ob 7. uri zjutraj, oni iz Boh. Bele pa ob 8. uri. Ker se bodo pri tej priložnosti razmotrivala vprašanja glede zgradbe nove planinske kočice, se prosi za obilno udeležbo posebno z Bleda in iz Boh. Bele. Posebna vabila na ta izlet ne bodo izšla. Planinski pozdrav!

— **Iz Škal.** V petkovi številki „Slovenca“ v dopisu iz Šaleške doline se je obdrgnil nekdo ob tri gospe, ki niso pri zadnji državnozborni volitvi hoteli trobiti v Koroščen rog. Bilo bi poniževalno, se pečati obširneje s tem člankom, kakor tudi s tega dopisunom. Ni se spuščati v polemiko s človekom, katerega bi pač vsak imel prej za „Landstreicherja“ kot za škalskega kaplana. Nasvetuje se samo Jakcu, naj ne bo tako „rabuzast“ in naj pomisli, da mu njegovo današnje prepričanje ni prirojeno, ampak se je izcimilo le iz prejšnjega strogo liberalnega in največ, da velja istim, ki menjujejo svoja načela od danes do jutri, vedno le beseda „fej“.

— **Kranilnica in posojilnica v Gotovljah** naročuje za domačo ljudsko šolo že od časa svoje ustanovitve vsakoletne knjige „Slovenske Matice“. Letos je tudi obdarila vse otroke 3. razreda s knjižico „Slava Prešernu!“ Bog plati!

— **Utopljenca** so potegnili iz Savine pri Laškem. Utopljenec je rudar J. Vrisk, ki je imel na glavi več ran, tako da se ne ve, ali se je zgodilo hudodelstvo ali je bila nesreča.

— **Tiralnico** je izdalo mariborsko sodišče proti 26letni Mariji Kodrič iz Studenic, ker je na sumu, da je zažgala Ceciliji Majcen v Muravcih pri Ljutomeru.

— **Za „Narodno in gospodinj-sko šolo v St. Jakobu v Rožu“** je dotedaj darovanih 15.000 K, darovali so jih rodoljubi iz: Koroške (obč. št. Jakob v R. 5433-55+7734-11 ost. Kor.) 13.167-66 K; Kranjske (posojilnice 355—+429-41 pos. rodolj. 784-41 K; Primorskega (posojilnice 50-82+123—pos. rodolj.) 173-82 K; Štajerskega (posojilnice 130—+439-11 pos. rodolj.) 569-11 K; Dunaja (državni poslanci) 175— K; Amerike (kat. duhovnik) 50— K; Češkega (40), iz Ruskega (30) in iz Srbskega (10) 80— K, skupaj 15.000 K.

— **Iz Ukeve na Koroškem.** Kaka nesreča je zadela vsled hudournikov Ukljane, je še vsem živo v spominu; še sedaj živijo pod vtiskom te nesreče. A poleg tega jim preti še drugo zlo — namreč postopanje c. kr. gozdnega oskrbnika Veitha v Trbižu. Pred več leti so se posestniki in Ukvalci pritožili, da gozdarsko oskrbnništvo v Trbižu v občini Ukve preveč lesa poseka in prodaja, ker bo to imelo v kratkem slabe posledice za Ukljane, katerim je dolžno oskrbnništvo dati les za kurjavo in pašo za živino zastoj. Da bi se oskrbništvu ne moglo kaj podtikati, je ustavilo sekanje lesa zase, oddaja pa v teku 4—5 let Ukljanom samim najlepši les za kurjavo, mesto da bi se jim nakazal les za kurjavo, kakor to določa postava. Naj si višje oblasti samo ogledajo les, ležeč blizu kolodvora v Ukvalih in naj konstatirajo, ali obstoji kaka razlika med lesom za kurjavo in tistim za stavbe. Kdor pozna ukovske gozdove, mora že zdaj konstatirati, da izginjajo ti gozdovi vsled takega oskrbovanja. Kaj naj potem začne Ukljani, ako še jim servitute skrbijo, katere jim je oskrbnništvo v Trbižu dolžno izpolnjevati; kje bodo dobili drva za kurjavo, kje les za stavbe? Kje in kako bodo pasli živino, ako se gozde v postavno varstvo vzame in posebna parcela za zaplod prihrani? Ne bodo li Ukljani v doglednem času še večji nesreči izpostavljeni kakor jih je zadela o povodnji? Glavna nepravilnost Veithova je, da ne postopa pri oddaji lesa z vsemi enako. Tako je oddal

1905 nemčurškemu županu Ehrh-
hu v Ukrah več metrov merkan-
nega lesa za prodajo po 30 vin.
pričlo temu so morali kmetje ravn-
o les dražje plačati, akoravno so
gostili g. Veitha, da jim da les po
ceni.

— **V blato se je zaril v Kapli**
Rožu na Koroškem neki slabo-
mni dninar in se je v njem zadušil.
Noma je pustil vso obleko in je bil
popolnoma nag.

— **Občinstvu v znanje.** Lipa
reče. So pa ljudje, ki niso zadovoljni,
da uživajo v senci njen vonj, ampak
delajo sami pravico in trgajo njen
met po mestnih nasadih. Občinstvo
je tem petom opozarja, da je to po
66. cestno-policijskega reda prepo-
vedano in se bode vsak škodljivec, ki
bo zasaden, da trga po mestnih na-
sadih lipovo cvetje, strogo kaznoval.
Sicer se pa nasadi priporočajo tudi
naremu varstvu.

— **Ni šel v past.** Od 3. do 14.
m. je bila posestnica Antoniji Hi-
jevi v Laniščaš št. 5 ukradena hra-
nilnična knjižica mestne hranilnice
Ljubljanske, ki je imela št. 50.289 z
šlogo 1300 K, tolar za pet kron in
dva križavca. Knjižico je tat vrgel
pri prelazu Dunajske ceste proč, kjer
je našel čuvajev sin Jožef Voje in
jo oddal policiji, z malim plenom je
šel dalje. Seveda je bila hranilnica
statvini obveščena in ker je gotovo
vedel, da se to zgodi, ni hotel priti
v past, ampak je knjižico rajše proč
vrgel.

— **Nesreča.** Včeraj je v Trbov-
jah 62letni delavec Matija Kraj opal-
ni voz, ki je bil naložen s senom.
Pri tem je padel in mu je leva noga
pršla pod kolo, ki mu jo je v kolenu
popolnoma strlo. Prepeljali so ga v
železno bolnišnico.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj
je je odpeljal z južnega kolodvora
Ameriko 17 Slovencev in 4 Hrvati,
kazaj pa je prišlo 9 Slovencev. V
Beljak je šlo 12 Črnogorcev.

— **Najdena** so bila očala. Dobe
na Sv. Petra cesti št. 19.

— **Pes prepelčar se je izgu-**
bil v nedeljo dopoldne. Pes je bele in
rumene barve. Naj se ga odda pri g.
Maksu Lavrenčiču v Šiški.

— **„Ljubljanska društvena**
godba“ priredi jutri zvečer v hotelu
„Južnem kolodvoru“ koncert.
Začetek ob 8. uri. Vstopnina prosta.

— **Kvartet ljubljanskih šram-**
jev koncertuje jutri popoldne ob 3.
uri v „Sviciariji“. Vstop prost.

— **Današnji list** ima za cenjene
Ljubljanske naročnike prilogo „Pro-
gram mednarodne panorame“ na Po-
gajarjevem trgu. — Istotako priloga
veliki kresni veselici ljubljanskega
Sokola.

* **Najnovejše novice.** Angel-
ke je delala v Wielezki (Gali-
cija) neka Marijana Konopkova. Nad
30 otrok, ki jih je dobila na hrano
od nezakonskih mater, je pomorila,
materam pa redno poročala, da so
otroci zdravi ter je prejemale za nje
nadalje plačo. Ako je katera mati za-
tevala svojega otroka, podtaknila je
drugemu.

— **Velika povodenj** je bila
v rudniškem kraju Songalduk ob Čr-
nem morju. Cerkev in mnogo hiš se
je zrušilo. Nad 40 rudarjev je uto-
nilo.

— **Ponarejalec denarja**
Herman Liebl je bil po tolikih
motenih obravnavah včeraj obsojen v
šestno ječo. Ko mu je prišel pred-
sednik v ječo naznaniti obsodbo, zgra-
bila ga je zopet bojazn.

— **Kanal med Donavo in**
Tiso. V trgovinskem ministrstvu
zboruje enketa pod predsedstvom mi-
nistra Kossutha v zadevi prekopa od
Donave pri Budapešti do Tise pri
Songradu ali pri Szolnoku.

— **Buffalo Bil** v Buda-
pešti. Po predstavi so Indijani nad-
egovali potnike, a ko jih je neka
rečja družba zaradi tega posvarila,
zgrabili so Indijani revolverje in nože
ter pričeli pravcato bitko. Mnogo oseb
je ranjenih, med njimi dve zelo ne-
varno. Indijanci so pobegnili.

— **Zaradi grozečega**
splošnega štrajka je poklica-
nih iz Bruka več pokov na Dunaj.

— **Za utrjenje Benetk** se
delajo v ministrstvu resne priprave,
ker italijanska vojna mornarica nima
nobenega zavarovanega pristanišča za
slučaj vojne.

Žrtve škofovega tiranstva.

Pred deželnim sodiščem v Ljub-
ljani se je začela danes kazenska
razprava proti Sorčanom, ki so se
zavzeli povodom škofovega krivič-
nega, nezakonitega in tiranskega po-
stopanja proti župniku Brectu za
pravico in prišli baje v konflikt s
postavo.

Senatu je predsedoval g. nad-
svetnik Polec, votanta sta bila de-
želnosodni svetnik g. Vedernjak
ter sodni tajnik g. dr. Foerster.
Državno pravdnštvo ja zastopal drž.
pravdnika substitut g. dr. Kremžar,

zagovornik vseh obtožencev je bil
g. dr. Konrad Vodušek.

Državno pravdnštvo je obtožilo
naslednje osebe:

1. Ivana Lustreka, starega 29
let, samskega stanu, posestnika sina,
iz Sore;

2. Frana Bukovca, 31 let sta-
rega samskega delavca, iz Sore;

3. Vencelja Bukovca, 19 let
starega, samskega stanu, posestnika
sina, iz Sore.

4. Marijo Bukovca, 32 let staro
samsko posestnico, iz Sore;

5. Janeza Kavčiča, starega 64
let, samskega posestnika iz Medvod, in
6. Petra Peternela, 40 let sta-
rega oženjenega posestnika, iz Drage.

Obtožnica pravi:

I. a) Ko je dne 30. oktobra 1905
Janezu Lustreku v službi se na-
hajajoči orožniški stražmešter Janez
Mak napovedal aretacijo in ga z
drugimi orožniki hotel ukleniti, je
Lustrek, hoteč to preprečiti, mahal z
roko, tiščal nazaj, orožnika Korošca
in Mraka pehal od sebe in sunil Ko-
rošca z roko v prsi.

b) Ko je Francetu Bukovcu
pri isti priliki stražmešter Mack na-
povedal aretacijo in ga velel orožni-
kom ukleniti, je ta hotel to prepre-
čiti s tem, da je mahal z rokami
okoli sebe, brcal z nogami, z nohti
opraskal orožnika Prohazko in prijel
za puško orožnika Lipovca.

c) Vencelj in Marija Bu-
kovec sta pri isti priliki, vedoča,
da je France Bukovec aretovan, ho-
tela to preprečiti s tem, da sta tega
prihela in s silo vlekla od orožnikov,
ki so ga držali.

S tem so se ti štirje z dejanskim
silovitim lotenjem nasproti postavili
v § 68 kaz. zak. imenovanim osebam,
ki so opravljale svojo službo in je
bila zoperstava Franceta Bukovca
združena s poškodovanjem.

II. Janez Kavčič je dne 30.
oktobra 1905 zoper dež. vladnega
svetnika in vodjo okrajnega glav-
arstva v Ljubljani dr. pl. Crona, ki
je nastopal uradno kot asistenta de-
kanu in odposlanca knezoškofijskega
ordinarijata v Ljubljani, Ivanu Su-
šniku, ki je imel prevzeti župni
urad v Sori, in zoper orožniško pa-
trolo, ki jo je privedel dr. pl. Cron
seboj, torej zoper osebe, imenovane
v § 68 kaz. zak., ko so opravljale
svojo službo, okoli 200 ljudi broječo
mnostvo, ki je stala pred župnim
uradom, nagovarjal, da bi se zoper-
stavili, rekoč: „le uprite se, vse bo-
ste premagali, zakaj so pa v Šmart-
nem premagali.“

III. Peter Peternel je hoteč
občinskega predstojnika v Medvodah
Franceta Svoljšaka in južnega
opravitelja v Sori Josipa Brajca
pripraviti v strah in nepokojnost, pi-
sal brezimno pismo, ki ga je prejel
France Svoljšak dne 16. novembra
1905 in v katerem se napoveduje, da
je za Franceta Svoljšaka in Josipa
Brajca že pripravljen dinamit, ki bo
igral po njunih sobah, in revolver, in
da bo Josip Brajce kmalu storil
smrt, tedaj neposredno s pisanjem,
komu z umorom in poškodovanjem
na lastnini v zgoraj omenjenem na-
menu pretil in je bilo žuganje takšno,
da je zamogel ta, komur se je žugalo,
biti glede na razmere in osebnost last-
nosti in na znamenitost zažuganega
zlega po pravici v strahu.

S tem so zakrivali I. Janez Lu-
strek, France, Vencelj in Marija Bu-
kovec hudodelstvo javnega nasilstva.
3. slučaj po § 81 kaz. zak. in se
kaznujejo po § 82 kaz. zak., in sicer
France Bukovec po drugem odstavku.
II. Janez Kavčič pregrešek rabuke,
po § 279 kaz. zak., kaznjivo po istem
§-u in Peter Peternel hudodelstvo
javnega nasilstva 13. slučaj po § 99
kaz. zak. kaznjivo po § 100 kaz. zak.
alin. 2.

C. kr. državno pravdnštvo pred-
laga, da se

1. odredi glavna razprava pred
c. kr. deželnim kot pristojnim sodi-
ščem v Ljubljani;

2. pozovejo priče: France
Svoljšak, Ivan Mack, dr. pl.
Cron, Jernej Hribar, Josip
Prochazka, Josip Lipovc,
Ivan Sušnik, Jakob Škerl, Ja-
kob Mrak, Martin Korošec,
France Križaj, Josip Brajc in
izvedenca Josip Vesel in Ivan
Franke, ne zahteva se pa, da prič
dr. pl. Cron in Ivan Sušnik pri-
deta k razpravi, ampak se predlaga,
da se čitata njuni izpovedi, ako ob-
dolženci Janez Lustrek, France, Ven-
celj, Marija Bukovec in Janez Kavčič
v to privolijo.

3. bero spisi: ovadbi s prilogo,
izvidi, rojstni podatki, pismo o oglasu,
kaz. listine in kaz. izkazi o ostalih
obdolžencih, kateri izkazi so se za-
prosilili,

4. puste obdolženci v prostosti,

5. pošljejo spisi svoječasno c. k.
okrajnemu sodišču v Škofji Loki, da
postopa zoper Marijo Gašperin,
Franceta Ušeničnika, Marijo
Erbežnik in Barbaro Kopač
zavoljo prestopka po § 314 kaz. za-
kona.

Po prečitani obtožnici vpraša g.

predsednik prvega obtožena Ivana
Lustreka, če se čuti krivega, kar
ta odločno zanika in izpove sledeče:

Župnika Berceta sem vedno rad
imel. Njemu so se godile že pred 30.
oktobrom razne hudobije, ko so ga
napadali z besedami. Ko je pa prišel
od knezoškofijskega ordinarijata ukaz,
da mora naš župnik nemudoma za-
pustiti faro, rekli so ljudje, da to ni-
kakor ne gre, da bi se človeka kar
tako meni nič tebi nič spodilo. Da
bodo prišli orožniki, nismo nič ve-
deli. Da pa bode moral župnik oditi,
smo zvedeli iz oznanila kaplanovega,
ki je prejšnji dan v cerkvi povedal,
da se zgodi drugi dan nekaj spre-
membe. Drugo jutro t. j. 30. oktobra
smo šli vsak iz svojega nagiba in
brez vsakega dogovora pred šolo,
kjer je stanoval župnik Berce. Tudi
jaz sem prišel tja. Kakega posebnega
namena ni imel nihče, ampak nas je
vse gnala le radovednost. Ko so
prišli orožniki, so se takoj zagnali
proti meni, ki sem stal pri vratih.
Da bi ne padel po treh stopnjicah,
ki so pri večjih vratih, sem se prijel
za kljuko. Orožniki so me pa z vso
silo potegnili doli po stopnjicah. Ker
so bila vrata zaklenjena, je šel bivši
župan Svoljšak po ključavničarja. Ko
je ta prišel, zagnali so se orožniki
znova v me, eden me je prijel za
vrat, dva za roke, na katere so mi
vrgli verige. Vrgli so me na tla in
me zabodli. Rekel sem orožnikom, da
se nič ne ustavljam, a nič ni poma-
galo. Glavarja sem prosil, naj se po-
čaka kakih 8 dni. Pripoveduje, kako
krvoločno so delali z njim po zabo-
denju, ko so ga vlekli kakih 400 ko-
rakov na eni nogi bosega in kako ga
je neki orožnik brcal z nogo, ko mu
je sestra hotela izzvati čevljev, poln
krvi.

Franc Bukovec je še vedno
župnikov prijatelj. Ko je zjutraj do-
tičnega dne videl, da gredo ljudje
proti šoli, je šel tudi on tja. Ko so
ga vrgli, se je lovil z rokami. Ukle-
nili so ga, da je bil ves črn. Za
kljuko ni držal. Da je prišel k vr-
tom, je bil vzrok, ker so ljudje pri-
tisnili tja.

Vaclav Bukovec je bil tudi
le iz radovednosti pri šoli. Ko mu
je orožnik rekel, naj gre proč, je šel.
Brata ni vlekli proč, pa pač prosil
orožnike, naj ga puste pri miru.

Marija Bukovec pravi, da se
je potegnla za svojega brata s tem,
da je rekla, naj ga puste, da pojde
domov. Delali so pregrado z njim, ker
ni nič kaznjivega storil.

Obtoženec Kavčič odločno taji,
da bi bil hujskal ljudi. Rekel je le:
V Šmartnem pri Kranju so dobili fa-
rani tistega kaplana, ki so ga hoteli,
ker so se uprli pri škofu zoper že
nameščenega duhovnika. Tudi v Sori
se naj isto stori, kar so oni dosegli,
bodo tudi Sorani. Da bi se pa orož-
nikom ustavili in uprli, na to ni nikdar
mislil s svojimi besedami.

Peternel pravi, da ni pisal
anonimnega grozilnega pisma. Svolj-
šaka je rad imel in ni imel vzroka pi-
sati takega pisma.

Zagovornik gosp. dr. Vodušek
opozarja, da taka anonimna pisma
pogosto krožijo po Medvodah in
Sori.

Nato predlag. dr. Vodušek,
naj se zaslišijo najprej nepristranske
priče, ki niso interesirane na celi
stvari, ne pa orožniki, ki s svojimi
izpovedbami branijo svojo kožo in ki
so v disciplinarni preiskavi. 59 prič
je, ki bodo natančno povedale, kako
se je vršila vsa stvar, kar je gotovo
dovolj veliko število in 59 oseb se ne
more lagati o kaki stvari.

Sodišče ne ugodí temu predlogu.
Najprej se ima zaslišati bivši žu-
pan v Medvodah, Svoljšak, znan
pod imenom oče Smovc, ki je bil že
okoli 14krat kaznovan zaradi raznih
pregreh.

Dr. Konrad Vodušek prote-
stira najodločneje, da bi se Svoljšak
zapisregel, ker je z vsemi pristajši
Bercetovimi v sovraštvu. Svoljšak
ima veliko greha nad to nesrečo na
svojem hrbtu. Z ozirom na njegove
lastnosti ni verodostojna njegova iz-
poved.

Svoljšak se vkljub temu zapriseže,
a sodnik ga ponovno opominja, da
mora v sodni dvorani izginiti vsako
sovraštvu.

Oče Smovc, fizijognomije precej
take kot ljubljanski škof, pripoveduje,
kako je šel z Mackom po orožniško
azistenco v Ljubljano, ker je čnl o
nekem hujskanju po Medvodah, da
naj se ljudje upro. Smovčevi sve-
tovalci so le bolj ženske, kar je raz-
vidno iz njegove izpovedi. Izpove,
da je samo Lustrek držal za kljuko.
Sprva trdi, da so Lustreku na obe
roki djali orožniki verige in da je
še le potem zgrabil za puško, pozneje
pa se katoliški mož začne loviti v
svojih izpovedbah, ko se ga trdo
prime. O Bukovcu ne ve nič, ker se
je brigal le za Lustreka. Ve, da so
ljudje zmerjali orožnike in kanonika,
a kaj so rekli, ne ve. Če je Kavčič
hujskal nič ne ve, on samo ve, da je
šel Kavčič tja z namenom, da bi
hujskal!

Gosp. predsednik opozori pričo,
da si preveč domišljuje o svoji ved-
nosti.

Priča se zgovarja nato na priči
Knific in Dolinar — dve ženski —
da sta mu povedali, kako je Kavčič
hujskal, dočim je iz povedb teh dveh
razvidno, da Smovcu tega nista ni-
kdar rekli.

O grozilnem pismu pove, da se
ga je silno ustrašil. Ne ve, kdo ga
je pisal. Morda ga je Peternel, ker
ta je navihan. Priča je dobil že več
anonimnih pisem, a nima nobenega
več, ker mu jih je sežgala žena.

Priča kanonik Sušnik pripove-
duje žalostno, kako hudo se mu je
godilo, ko je prišel v Soro. Ljudje
niso hoteli poznati njegove avtoritete,
ampak so mu obrnili konje in voz
in pognali proti Ljubljani. Pehali so
ga, da bi bil revež skoraj padel.

Sklenil je, da ne izvrši dane naloge,
da izvrši izročitev cerkvenega premo-
ženja ta dan, zato se je vrnil. Komu
je pa Brajc povedal, da pridejo orož-
niki na pomoč, se je premislil. Z
orožniki je prišel brez vsake zapreke
do šolskih vrat.

Zagovornik dr. Vodušek vpraša
pričo, če je res, da so ga ljudje po-
zdravili z „dobro jutro, gospod ka-
nonik!“ on pa da jim je odgovoril,
„ga ne maram!“, vsled česar so
rekli ljudje: „Dobro, če ga nočete,
potem pa nazaj v Ljubljano.“

To vprašanje kanonika Sušnika
silno razjezi. Z rokami maha po
zraku in zakriči: „Ni res! To ni res!
To ni nikdar res!“

Tu skuša katoliški duhovnik ka-
nonik Sušnik svojega stanovskega
tovariša župnika Berceta oblatiti s
tem, da pove, da mu je zaklical v
šoli, ko sta se sešla: „To ste Vi vpr-
zorili!“

Dr. Vodušek vpraša nato pri-
čo, zakaj se je premislil, da je šel
drugič vršiti svojo nalogo, koje bil že
preje tako trdno namenjen iti takoj
v Ljubljano.

Tu pa postane kanonik Sušnik
rdeč kot purman. Ves se trese same
jeze in v svoji onemogli jezi pravi:
„Pomilujte Vas, gospod doktor!“

„Pomilujte sami sebe, ker ste
bolj vredni pomilovanja“, mu odvrne
dr. Vodušek in odločno protestira, da
bi kaka priča take besede rabila proti
njemu v sodni dvorani.

G. predsedniku se smili kanonik
Sušnik, zato ga brani in pravi, da ta
nima dolžnosti povedati tukaj vzroke
svoje vrnitve pred sorsko šolo.

Vendar je kanonik Sušnik naen-
krat toliko prijazen, da jezuitsko in
svojevoljno izpove, da se je vrnil, ker
je hotel imeti vso stvar tisti dan kon-
čano.

Nam se pa zdi, da je Sušnik ho-
tel pokazati neomejeno moč in oblast
cerkveno nad ljudstvom in dasi je
moral pričakovati, da se pripeti kaka
nesreča in da bo tekla kri, je vendar
hotel svoj namen s silo uresničiti.

Hotel je in povzročil je on, da
je tekle kriljudi, ki so se
potegnili za lastnega žup-
nika.

Zasliši se nato okrajni glavar dr.
pl. Cron, ki je vodil orožnike in
jim dajal povelja. Priča izpove,
da je Mak Lustreka sunil
spredaj z bajonetom.

G. dr. Vodušek vpraša
pričo, kako more opravičiti
svoje postopanje, da je ho-
tel priti s silo v šolo, koje
dež. predsednik na interpe-
lacijo v dež. zboru priznal,
da ni bila v tem slučaju na-
loga politične oblasti pri-
zadevati se za izvršitev
ukaza knezoškofijskega or-
dinarijata.

Zadostnega odgovora nato vpra-
šanje ni bilo.

Pokliče se priča kaplan Brajc.
Pri njegovem vstopu v dvorano na-
stane med poslušalci, ki jih je bil
poln avditorij, gibanje in slišijo se
besede: „Resnica je hčerka božja,
gospod Brajc!“ Tega pa zbodejo te
besede in postavivši se pred poslu-
šalce pravi: „Če ima kdo kaj zoper
mene, naj le pove!“ Smeh v dvorani,
pričo mora pa g. predsednik pokli-
cati na mesto, kjer po navadi stoji
priče, kadar pričajo.

Brajc silno trepeta pri vsaki be-
sedi. Silno je nervozen in grozno se
poti. Vedno se mora brisati po čelu.

Govori precej drugače kot v pre-
iskavi. Nič ne ve, le zdi se mu vse.
Pravi, da ni videl Lustreka,
ko so ga zabodli, videl je pa
natanko, da je imel Lustrek
nogo še pokonci, ko je bil za-
bodel! Kar se tiče grozilnega
pisma, se ni bal, ker je mislil, da se
ne bo zgodilo tako hudodelstvo, tudi
ni Peternel njegov sovražnik.

Nato so bili zaslišani orožniki.
Dr. Vodušek protestira, da bi
se stražmešter Mak zapisregel, ker
je v preiskavi. Govoril bo le sam za
se, ni verodostojen.

Kljub temu se ta zapriseže.

Iz njegove izpovedi se razvidi,
da sta Lustreka držala dva orožnika-
orjaka vsak za eno roko, ko ga je
on zabodel. Ko je prvič Lustreka

zabodel, stal je za njim na
levi strani. Predno ga je za-
bodel, zgrabil mu je Lustrek
za puško. (Kako je to mogoče,
če je stekel Mak za njim in
sta Lustreka dva žandarja
držala vsak za eno roko?)

Obtoženec Lustrek pove, da
mu je priča pred 30. oktobrom več-
krat rekel, naj se župljani le poteg-
nejo in postavijo za župnika, ker
tako dobrega ne bodo nikoli več do-
bili, če tega izgube.

Dr. Vodušek opozarja, da se
je izvršila tu neopravičena raba orožja,
ko sta Lustreka držala že dva orož-
nika.

Stražmešter Korošec izpove,
da je njega udaril Lustrek na-
zaj na levo stran čer prsa, ko
ga je hotel ukleniti. Mak je stal
pred Lustrekom tako, kot
stoji priča pred predsedni-
kom, s katerim sigledata na-
ravnost iz oči v oči. Pripove-
duje, da so Lustreka vsega
ranjenega v hiši pozneje ukle-
nili, torej v trenutku, ko je
bil ubogi mladenič že ves iz-
mučen in skoraj nezavesten.

Lustrek pove, da so ga ukle-
nili ali mu vsaj dejali verige na roke
že pri ključavnici pred šolo.

Državni pravdnik se sklicuje na
§ 235. kaz. zak., po katerem se sme
v razpravah omenjati le, kar spada
v razpravo.

Orožnik Mrak je silen velikan,
a ni mogel Lustreka obdržati za eno
roko. On ve, da je Mrak zabod-
el Lustreka spredaj. Ni videl,
da bi bil ta prijel za puško. Tudi ni
videl, da bi bil sunil v prsa Ko-
rošca.

Orožnik Prochazka pripove-
duje o aretaciji Bukovca. Sprva trdi,
da ga je ta opraskal z nohti, po-
zneje pa ne more zgotovostjo
reči, da ga je Bukovec opras-
kal, ker se je lahko ranil kod
drugod.

Bukovec opomni, da so ga
trije orožniki imeli na tleh,
ga tlačili z glavo v sneg in da
jih je le prosil, naj ga puste, ker se
nič ne upira.

Orožnik pove, da Bukovec ni
zgrabil za puško, kar trdi
prejšnja priča.

Orožnik Hribar pripoveduje,
da je branil Bukovca pred njegovo
sestro in bratom, ki sta prosila zanj.
Marija Bukovec je rekla: „Pustite ga,
pustite ga, saj ni nič naredil.“

Marija Bukovec pove, da je
orožnika pocukala za rokav, naj pusti
brata.

Orožnik Škrlič silno težko spozna
obtožence in se tudi ne spominja dosti.
O Bukovcu trdi, da je večkrat prijel
za puško, predno je bil aretovan, kar
pa ta odločno zanika.

Priči Križaju, Smovčevemu
prijatelju, je šele čez 10 tednov prišlo
na misel, da je Kavčič hujskal kri-
tični dan ljudi. Ko je bil 14. nov.
zaslišan, še ni nič vedel o tem, am-
pak je skuhal svojo trditve šele ja-
nuarja. Danes ne more reči, da
bi bil Kavčič s svojimi besed-
ami hujskal, naj se ljudje
upro žandarjem.

Razprava se je ob en četrtna 2
prekinila in se je nadaljevala popold-
ne ob 4. uri.

Telefonska in urložjavna
poročila.

Dunaj 22. julija. V današnji
seji poslanske zbornice je
bilo rešeno četrto poglavje obrt-
ne reforme. To poglavje se
tiče koncesijoniranih obrtov. Pred-
log Pacherjev, naj se tudi za go-
stilniško obrt uvede dokaz spo-
sobnosti, je bil odklonjen.

Dunaj 22. junija. Danes je
vlada predložila zadnji materijal
glede volilne reforme. Tiče
se Češke. Vlada nasvetuje, naj
se da Češki 2 nemška in 2 češka
mandata več, kakor jih je nasve-
toval Gautsch.

Dunaj 22. junija. Prora-
čunski odsek je danes po
dveurni deloma živahni razpravi
odobril proračunski provizorij
za drugo polovico t. l. Provizorij
pride v ponedeljek potom nujnega
predloga na razpravo v zbornico.

Dalje je proračunski odsek danes
formuliral devet vprašanj glede
zgradbe tržaškega pristana, ki se
predlože bivšim ministrom Kör-
berju, Böhm-Bawerku in
Callu.

Dunaj 22. junija. Z ozirom
na generalno stavko ki jo
pripravljajo socijalni demokratje,
je vlada odredila, da ima vse v
Brucku zbrano vojaštvo
„bereitschaft“ in je poklicala

na Dunaj ulanski polk nadvojvoda Fran Ferdinanda. Tudi policija se pripravlja za stavko. Noben policijski uradnik ne dobi dopusta.

Dunaj 22. junija. „Fremdenblatt“ poroča, da pride kralj Edvard v kratkem v Marijine vari in da obišče pri ti priliki cesarja v Ištu.

Dunaj 22. junija. Župan Lueger se je ponoči vrnil iz Bukarešte. Njegova stranka ga je sprejela z ovacijami.

Liberce 22. junija. Cesar je včeraj obiskal mestno hišo, sprejel potem 74 nemških županov in potem obiskal razstavo.

Petrograd 22. junija. Duma je predlog, naj se zakonito zagotovi enakopravnost vseh državljanov, odkazala posebni komisiji. Predlog, naj se zakonski načrt odpravi zasebne lastnine odkazuje posebni komisiji, je bil z veliko večino odklonjen. To je prvi poraz, ki ga je delavska stranka doživela v dumi.

Petrograd 22. junija. Uradno se razglasa, da so vsa poročila o novih revoltah pomorščakov v Kronstadtu od konca do kraja izmišljena.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 21. junija 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta . . .	99.75	99.95
4 1/2% srebrna renta . . .	99.60	99.80
4% avstr. krona renta . . .	99.65	99.85
4% zlata . . .	118. —	118.20
4% ogrska krona renta . . .	95.50	95.70
4% posojilo dež. Kranjske . . .	113.75	113.95
4 1/2% posojilo mesta Spiljet . . .	99.15	100.15
4 1/2% bos. herc. železniško . . .	100.50	101.50
4 1/2% posojilo 1902 . . .	99.70	100.70
4% češka dež. banka k. o. . .	100.75	101.75
4% ž. o. . .	99.50	100.30
4 1/2% zast. pisma gal. dež. . .	99.60	100.10
4 1/2% hipotečne banke . . .	100.40	101.40
4 1/2% pešt. kom. k. o. z . . .	105.50	106.50
4 1/2% pr. . .	105.50	106.50
4 1/2% zast. pisma Innerst. . .	100.20	106.70
4 1/2% hranilnice . . .	100. —	100.25
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. . .	100. —	100.25
4 1/2% dež. hranilnice . . .	100. —	100.40
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. . .	100. —	100.40
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. k. dr. . .	100. —	101. —
4 1/2% obl. češke ind. banke . . .	100.50	101.50
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč . . .	99.90	100. —
4% prior. dolenskih žel. . .	99.50	100. —
3% prior. juž. žel. kup. 1/4% . . .	320.65	322.65
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o. . .	100.10	101.10

Srečke.	205. —	207. —
Srečke od 1. 1860/1 . . .	280.50	282.50
„ tizske . . .	156.75	158.75
„ zem. kred. I. emisije . . .	290. —	296. —
„ „ II. . .	292. —	298. —
„ ogrske hip. banke . . .	262.50	268.70
„ srbske a frs. 100- . . .	98. —	104.50
„ turške . . .	157.75	158.75
„ srečke . . .	23. —	25. —
Basilika . . .	47.1 —	48.1 —
Kreditne . . .	78. —	84. —
Inomoške . . .	90. —	93.50
Krakovske . . .	58. —	64. —
Ljubljanske . . .	49.75	51.75
Avstr. rdeč. križa . . .	30.75	32.75
Ogr. . .	58. —	63. —
Rudolfove . . .	68. —	74. —
Salcburške . . .	523. —	533. —
Dunajske kom. . .	165.25	166.25

Delnice.	165.25	166.25
Južne železnice . . .	676.75	677.75
Državne železnice . . .	1681. —	1691. —
Avstr.-ogrsk. bančne deln. . .	668.25	669.25
Avstr. kreditne banke . . .	809. —	810. —
Ogrske . . .	242. —	242.50
Zivnostenske . . .	683. —	686. —
Premogokop v Mostu (Brüx) . . .	577.50	578.50
Alpinske montan . . .	2732. —	2740. —
Praške žel. ind. dr. . .	575.50	576.50
Rima-Murányi . . .	273. —	276. —
Trboveljske prem. družbe . . .	592. —	598. —
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	142.50	147. —
Češke sladkorne družbe . . .	11.34	11.38
C. kr. cekin . . .	19.12	19.14
20 franki . . .	23.46	23.54
20 marke . . .	23.97	24.05
Sovereigns . . .	117.35	117.55
Marke . . .	95.50	95.70
Laški bankovci . . .	252. —	253. —
Rubli . . .	4.84	5. —
Dolarji . . .	11.34	11.38

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 22. junija 1906.

Termin.

Pšenica za oktober . . .	50 kg K	7.83
Rž „ oktober . . .	50 „	6.61
Koruza „ julij . . .	50 „	6.49
„ maj za 1. 1907 . . .	50 „	5.73
Oves „ oktober . . .	50 „	6.78

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Umrli so v Ljubljani.

Dne 16. junija: Franja Gabrič, učenka, 15 let, Resljeva cesta 23, jetika.
Dne 17. junija: Matilda Skamen, paznikova hči, 4 mes., Holzapfjeva cesta 7, pljučnica. — Ivan Šare, posestnik, 61 let, Karunove ulice 14, Myodegeneratio cordis.
Dne 18. junija: Marija Grilc, sprevednikova hči, 10 mes., Krakovski nasip 10. Bronchitis. — Roza Fux, posestnica, 72 let, Resljeva cesta 9, Arteriosclerosis.
Dne 19. junija: Matija Kelemina, gostač, 83 let, Karunove ulice 4, ostarelost.
Dne 21. junija: Anton Novak, delavec, 70 let, Radečkova cesta 11, ostarelost. — Josip Pfeifer, dežel. svetnik v p., 71 let, Emonska cesta 2, Diabetes.

V deželni bolnici:

Dne 16. junija: Karel Sattler, ključavničar, 26 let, jetika.
Dne 18. junija: Ivan Novak, hlapec, 37 let, srčna hiba. — Jernej Križnik, duinar, 52 let, Gangvaena intest.
Dne 19. junija: N. N. neznan mož, približno 50 let star, Apoplexia cerebri.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 08.2. Srednji kračni tlak 736.0 mm					
Juni	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
21.	9. xv.	739.8	16.1	sl. jg.vzhod	del. jasno
22.	7. xj.	739.2	14.6	n n	megla
n	2. pop.	738.4	20.2	n n	oblačno
Srednja večeršajna temperatura: 19.4°, normale: 18.4° — Padavina v mm 33.					

Srednja včerajšnja temperatura: 19.4°, normale: 18.4°. — Padavina v mm 33.

Nemški odvetniški koncipijent

s 3 do 4 letno odvetniško prakso, zmožen substitucije, kristjan, vešč slovenskega jezika, se za avgust ali september išče za večjo odvetniško pisarno v večjem mestu na Spodnjem Štajerskem. Ponudbe pod „Advocatus-Concipient 100“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.

V soboto, dne 23. t. m. veliki vrtni koncert

popolne ljubljanske „Društvene godbe“ v hotelu „Južni kolodvor“

(preje Lorber).
Začetek ob osmih. Vstop prost.
Koncert se vrši le ob lepem vremenu. 2269

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO
LETNIK XXVI. (1906).
Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vsa leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt leta 2 K 30 h.
Za vse neavstrijske dežele 12 K 20 h na leto.
Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.
„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Restavracija grand hotela Union

v Ljubljani 2270
(Ravnateljstvo A. Kamposch).

Danes in naslednje dni:
Letošnje pečene gosi in druge specialitete!

Zagrebski koncert

Prihodnji teden
Dunajski varieté.
ciganska godba Rigo.

Restavracija

se pod jako dobrimi pogoji odda na račun.

Kje — pove zaloga gösskega piva v Ljubljani. 2252—1

Trgovina

z mešanim blagom, blizu farne cerkve, z letnim prometom 40.000 kron, v obliži Ljubljane se odda.

Pismene ponudbe pod „A. Š.“, poste restante, Ljubljana. 2251—1

Kvartet ljubljanskih šramljev.

Jutri v soboto, 23. t. m.

KONCERT

v „ŠVICARIJI“.

Začetek ob treh. Vstop prost.

1 steklenica z vsebino 1 kg stane 1 K 50 h.
1 steklenica z vsebino 1/2 kg stane — 90 h.
(Poštni zaboj 3 kg netto stane 5 K 60 h, franko zaboj in poštnina.) 3731 31
Razpošilja se tudi v sodih po 10, 20 in 40 kg.
Vnanja naročila po povzetju.

Iz proste roke se prodaja pod zelo ugodnimi pogoji

enonadstropna hiša

(vila) v Kamniku, 300 korakov od farne cerkve, 5 minut od kolodvora, z zelo lepim, velikim sadnim vrtom in z lepim senenatim sprehodom, tik potoka, ki teče mimo hiše in vrta. Pripravna najboljše za kakšnega penzionista, ker je v zelo mirnem kraju, oddaljena 200 korakov od glavne ceste.
Vsa nadaljna pojasnila daje gosp. Franjo Vidic, tajnik I. okrajne hranil. in posojil. v Kamniku. 2160—3

Cene stanovanjem do 1. junija in od 1. septembra 25% pod tarifo.

Od 1. junija interurbana telefonska zveza.

Zdravilišče Krapinske Toplice

Sezona od 1. maja do konca oktobra.

Leta 1904 je bilo 5120 ljudi. Od zagorjanske železniške postaje Zabok-Krapinske Toplice oddaljena eno. od postaje Rogatec, lok. žel. Grobelno-Rogatec, pa dve uri vožnje. Od 1. maja vsak dan omnibus k vsakemu viaku progi Zabok-Krapinske toplice, k postaji Rogatec k popoldanskemu vlaklu. — 30° do 35° R (37° do 43° C) gorke akrototerme, ki eminentno vplivajo proti protinu, mišični in čilenski revmi in njih posledičnim boleznim, pri ishlji, nevralgiji, kožnih boleznih in ranah, kronični Brightjevi bolezni, otrpjenju, pri najrazličnejših ženskih boleznih. — Velike baskinske, separatne kopeli, kopeli v banjah in pršne kopeli, izvrstno urejene potlinice (sudarji), masaža, elektrika, šved. zdravilna gimnastika. — Udobna stanovanja, dobre in ne drage restavracije; stalna topla godba. Razsežni senčni sprehodi, prostor za tenis-igre itd. Kopališki zdravnik dr. Ed. Mal. — Brošure se dobe v vseh knjigarnah. Prospekte in pojasnila pošilja.

1370—10 kopališko ravnateljstvo.

Dve koncesiji

se iščete v zakup. 2253 1

Ponudbe pod „B. G.“, poste restante, glavna pošta, Ljubljana.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samc 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgost 2247

Razpošiljanje po povzetju

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam.

Odvetniški uradnik

samostojen delavec vseh v odvetniški stroko spadajočih del, vešč stenografske verziran v zemljiških zadevah, išče službe. Sprejme tudi drugo svojimi zmoglostim primerno službo. Vstop takoj ali pozneje. Plača po dogovoru.
Ponudbe na upravn. „Sl. Naroda“ pod „Odvet. uradnik“.

2233—

Pozor! Slovenski trgovci

Samo I. kranjska tovarna finih piškotkov E. Brandt v Kranju

razpošilja
150 kosov finega peciva á 2 vin. za 2 kro. 75 „ „ „ 4 „ „ 2 kro. v krasnih kartonih po 1 ali 2 K. Vse naročila se ceneje.

RAZGLAS.

V konkurzni sklad S. F. Schalk spadajoči, v sredini trga Sevnica in kako obrt na najlepšem kraju ležeči hiši št. 7 in 8 z vrtom, trgovinsko opremo in skladiščnimi štelazami, ki sta bili sodno cenjeni na K 57.225, se prodajata zaradi hitrega skončanja konkurza S. F. Schalk za skupno kupnino 49.500 K. Kupcem, ki bi kupili tudi zemljišča, naznanjam, da se ta zemljišča, znana lepe lege in dobre zemlje ceno prodajo obenem s hišama.

Več se izve v odvetniški pisarni dr. Avgusta Schurbija v Celju.

V Celju, 20. junija 1906.

Dr. Avgust Schurbi

odvetnik v Celju kot upravitelj konkurznega sklada S. F. Schalk.

2244 2

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 05 m zjutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejcevice Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florenco, Rim, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz, Dunaj. — Ob 4. uri 10 m polodne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejcevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.) v Ljubljano. — Ob 13. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Dunaj v Ljubljano drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Hotel „Vega“

2082—5

v Spodnji Šiški pri Ljubljani

ob glavni cesti nasproti ljudski šoli.

se priporoča sl. občinstvu za mnogobrojen obisk. Točijo se pristna bizelska, ljutomerska dolenska in vipavska vina ter mengiško dvojnomočno pivo.

Gorka in mrzla jedila ob vsaki uri. Posebna soba za večje družbe je na razpolago.

Velik vrt s teraso in krasnim razgledom na Kamniške planine in Šmarno goro.

Za tuje nove opremljene sobe: postelja 1 K, soba z dvema posteljama 2 K.

Jako ugodna prilika za letoviščarje, za katere se cena primerno zniža.

Na razpolago so vsi domači listi.

Cene navadne!
Točna posrežba!
Z odličnim spoštovanjem
ANTON MAVER, lastnik.

Sprejema savarovanja slovenskega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga savarovalnica. Ziseri je ugodno savarovanje na doživljanje in smrt z zmanjšujočimi se vpacili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna savarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 34,788.637-75 K. Izplačane odškodnine in kapitalje: 87,176.383-75 K.
Po velikosti druga vzajemna savarovalnica naše države
s vseskozi slovensko narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodarskih ulicah števil. 12.

Zavaruje poslojpa in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkvalitetnejše. Uživa najboljši sloves, koder postuje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občnkoristne namene.

Ljubljana Rimski cesta 2 Časopisni biro Ljubljana Rimski cesta 2

sprejema naročila za vse tuzemske in inozemske časopise. Najhitrejša in najtočnejša dostava na dom (tako po prihodu vlakov) tudi ob nedeljah in praznikih.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Lesnina in tisk „Narodne tiskarne“.